

af sin Afstamning — har det store, vide Syn, som en Mænd kan have i de højere Regioner, ved jeg ikke, men i hvert Fald min Overbevisning er ikke paa noget Punkt bleven forandret med Hensyn til Fæstningens Brugbarhed.

Den fungerende Krigsminister (Ravn): Jeg vil blot gerne svare straks med et Par Ord paa de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem. Han sagde, at i Frankrig havde under sidste Krig Fæstningerne været rent forstrækelige, det var Kottefælder o. s. v., o. s. v. alle sammen, og det mente de fleste Franskmand med. Jeg vil dertil sige, at det da er ganske mærkeligt, at omtrent det første, Frankrig begyndte med efter Krigen, var at bygge ny Fæstninger og forbedre de gamle, og det ere de blevne ved med indtil nu, og Befæstningen af Paris, — som var en særlig Kottefælde, — have de ganske særlig anvendt mange Penge paa. Naar det ærede Medlem saa kommer til vore Forhold, vil han vistnok indrømme, at naar en Fæstning er i den Grad forældet, som vor Fæstning var i 1807, og saa tillige Armeen er borte, kan man ikke forlange, at denne Fæstning skal gøre meget. Naar nu Kjøbenhavns Befæstning er bleven saa dyr, som den er, er det, fordi man mener, at Fæstningsværkerne maa være saa langt borte, at man ikke risikerer et saadant Bombardement, som man var udsat for her i 1807. Jeg tror altsaa, i Virkeligheden ikke, at man kan sige, at det, som det ærede Medlem der har sagt, skulde vise, at Fæstningerne ikke stadig væk være til stor Nytte ogsaa i Nutidens Krige.

Colding: Det ærede Medlem, som nys forlangte Ordet, og som havde det for et Øjeblik siden, kom ind paa et Møde, som blev afholdt for en halv Snes Aar siden, da Forsvarsbevægelsen var oppe, og omtalte da et Foredrag, jeg den Gang holdt, overordentlig rosende. Han kunde saa have endt dermed, det vilde have smigret mig ganske overordentlig, men han endte med noget, som ikke kom ham synderlig til Gode, idet han omtalte en Ytring, som den Gang faldt, om min Afstamning fra en Luftskipper. Det har jeg aldeles ikke sagt. Der blev talt om den Gang, at Luftskipperne kunde være til Nytte, og saa sagde jeg, at en gammel Onkel af mig i Krigens Tid, i 1807, havde været til Nytte ved at sende Depescher over til Sverige, men andet blev der ikke sagt, og den ærede Folketingsmænds Ytring vidner ikke om Smag hos ham.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det er ikke heldigt at komme ind paa, hvad der er foreslået uden for denne Sal.

Mf. Christensen: Jeg skal ikke komme ind derpaa. Det har selvfølgelig ikke været min Mening at kræve det ærede Medlem for Lyngby (Colding), og jeg synes da ogsaa, at det ærede Medlem godt kan være den Afstamning bekendt, naar vi endelig skulle tale derom. Hvad angaar den højtærede Ministers Bemærkning om, at Armeen i 1807 ikke var til Stede, saa var det noget, jeg allerede, for paa Forhaand at imødegaa en saadan Indvending, har gjort opmærksom paa, men det Foredrag, hvormed jeg begyndte i Dag Kl. 1, gif for øvrigt ogsaa ud paa noget lignende som at vise, at vi efter vore lokale Forhold aldrig kunne holde denne Befæstning i en saadan Stand, at Armeen er, hvor den skal være. I det Øjeblik, Faren bryder løs i det øvrige Land, vil det være umuligt at vedligeholde en saadan Forbindelse med de andre Landsdele, at vi have den fornødne Befæstning til Fæstningen, og saa have vi Historien med Englænderne om igen.

Den fungerende Krigsminister (Ravn): Jeg skal blot bemærke, at jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl i den Sag.

S. Bojesen: Jeg skal ikke komme ind paa det historiske eller paa de mere vidt-kræbende Forhandlinger i denne Sag. Det er kun mit Ønske i al Korthed at give et Par oplysende Bemærkninger angaaende mit Syn paa den foreliggende Behandling af Krigsministeriets Budget og det Standpunkt, jeg mener at burde indtage dertil. Finansudvalget har jo enten i sin Helhed eller i alt Fald for et stort Flertals Bedkommende foreslaet adskillige Medsættelser paa Budgettet. Jeg tvivler ikke om, at der er flere her i Salen, og det gælder maaske om Medlemmer af alle Partier her, der kunde have ventet Forslag om hyderligere Medsættelser paa dette militære Budget. Jeg hører i alt Fald til dem, der havde tænkt sig saadanne. Naar den ærede Ordfører udtalte, at de Medsættelser, der ere foreslaede, skuldes udelukkende økonomiske Betragtninger, maa jeg dertil sige, at der er jo en anden Side af Sagen, nemlig den sa g l i g e Side. Jeg tror, at naar man havde kendt mere til den hele Sag, end man gennemgaaende gør her i Tinget, vilde man muligvis være kommen til et større Tal, i alt Fald til andre Resultater. Smidertid erkender jeg fuldstændig